

hele Tiden siden Arbejdsløshedslovgivningens Gennemførelse i 1907«. Lovforslaget vender sig paa disse Punkter imod dette Brud af 1927 og genoptager den historiske Linie.

Endelig har Ministeren samtidig forsøgt at lave Lovens Sprog om i betydeligt Omfang, »idet Formuleringen af en Række Bestemmelser havde lidt betydeligt ved de mange i Tidens Løb foretagne Ændringer, som havde gjort Sproget knudret, til Tider uforstaaeligt«.

Ministeren gav i Overensstemmelse med Lovforslagets Bemærkninger følgende Oplysninger om Udgifterne ved den foreslaaede Ordning: »Hvad den ordinære Forsikring angaar, har man ment efter den Statistik, der er udarbejdet, at den gennemsnitlige Udgift i de kommende Aar antagelig vil kunne sættes til 21 Mill. Kr. aarlig. Jeg haaber dog, at dette Beløb er for højt ansat, men for at være paa den sikre Side har vi sat det saa højt. For Aarene fra 1920 og til nu har i øvrigt de samlede Udgifter været følgende: 19,6, 32,18, 21,26, 18,70, 15,50, 26,39, 29,85 og 29,99 Mill. Kr., og man regner altsaa nu med ca. 21 Mill. Kr.

Efter de i Lovforslaget indeholdte Regler vil Udgiften, beregnet efter 21 Mill. Kr., fordele sig med 11,2 Mill. Kr. til Medlemmerne, 6,5 til Staten og 3,3 til Kommunerne. Hvad Krisefondene angaar, viser Beregningen, at de gennemsnitlige Udgifter ikke kan antages at ville overstige ca. 7 Mill. Kr. om Aaret. Dette Beløb vil blive baaret af Kasserens Medlemmer med 1,86 Mill. Kr. — medens de til Gengæld lettes for 2,5 Mill. Kr. ved den ordinære Forsikring —, af Staten med 1,09 Mill. Kr., af Kommunerne med 0,55 Mill. Kr. og af Arbejdsløshedsfonden med 3,5 Mill. Kr. Endelig er der altsaa Arbejdsløshedsfonden, hvis aarlige Udgifter, — — — antagelig vil andrage ca. 5,1 Mill. Kr. Dette Beløb tilvejebringes efter Forslaget med 2,55 fra Staten og 2,75 fra Arbejdsgiverne, medens 0,3 Mill. Kr. er Renteindtægt; der er regnet med et aarligt Overskud paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Den foreslaaede samlede Ordning vilde da herefter medføre en aarlig Udgift paa 6,14 Mill. Kr. for Staten, 0,55 for Kommunerne og 1,25 for Arbejdsgiverne, medens Medlemmernes samlede Udgifter vilde gaa ned med 0,64 Mill. Kr. Hertil kommer saa den Udgift een Gang for alle til Etableringsfonden, som vil falde med $\frac{1}{3}$ eller 2,60 Millioner paa Staten og paa Arbejdsløshedsfonden med $\frac{2}{3}$ eller 5,5 Mill. Kr. Men disse Tal her forudsætter altsaa baade en ret betydelig Arbejdsløshed, idet man har sat 21 Millioner, som jeg nævnte før, og endvidere, at samtlige Kasser etablerer Krisefonds, altsaa ogsaa de resterende 64 Kasser. Dertil kommer jo, at Nyordningen vil medføre en betydelig Mindreudgift gennem en Formindskelse af Hjælpekassernes Udgifter.«